

Els nous neorurals

Published by [Interacció](#) [1] on 14/09/2016 - 12:05 | Last modification: 05/02/2026 - 15:11

DEBAT 16

Joan Nogué, Director de l'Observatori del Paisatge | [Diari Ara](#) [2], 31 de maig de 2015

La població es trasllada a viure d'un lloc a l'altre molt més del que a vegades ens imaginem. Els censos oficials no ho reflecteixen amb la finor i immediatesa que desitjaríem, com tampoc capten en detall les tipologies d'aquesta població que es desplaça i encara menys les seves motivacions, aspiracions i maneres de ser i de fer. A més, sovint som captius de mitges veritats, com la que diu que el camp es despobla. És cert que molts petits poblets estan perdent població i que, malauradament, en perdran encara més en el futur si no hi ha ben aviat un relleu generacional en l'agricultura, però també és cert que en molts altres s'estan donant processos de repoblament enormement variats i esperançadors, si bé encara són poc significatius des del punt de vista quantitatiu. Són nous pobladors que no s'aboquen a un sol sector productiu, com el primari, sinó a diversos, a una pluriactivitat i pluriocupació difícil d'etiquetar i d'encaixar en les categories estadístiques convencionals. El neoruralisme en seria una mostra.

En efecte, estem assistint a l'emergència d'un nou neoruralisme que va més enllà del conegut fenomen neorural tan important en bona part d'Europa en les dècades de 1970 i de 1980. S'entén habitualment per fenomen neorural el procés d'abandó de la ciutat i d'assentament al camp d'una població majoritàriament jove a la recerca d'un projecte de vida alternatiu, que pot ser tan variat com variades són les activitats que s'hi poden fer. Doncs bé, el fenomen, com a tal, no tan sols no ha desaparegut, sinó que és més viu que mai, si bé -i convé remarcar-ho- amb dos matisos importants: s'ha diversificat i eixamplat enormement tant des del punt de vista geogràfic com sociològic i el context cultural, econòmic i social d'aquests primers anys del segle XXI és radicalment diferent del de fa trenta o quaranta anys, començant per les relacions camp-ciutat i fins i tot pels mateixos conceptes de camp i de ciutat, que cada cop es difuminen i s'interrelacionen més. A diferència del neoruralisme inicial, ara no s'observa una oposició tan marcada entre aquests dos pols. De fet, molts d'aquests nous pobladors pertanyen de manera simultània als dos mons, mentalment, funcionalment i fins i tot en termes de sociabilitat. No se'n van d'aquella ciutat industrial lletja i antipàtica dels setanta, sinó d'una ciutat molt més amable, amb molts més equipaments i més possibilitats. Se'n van lliurement a desplegar el seu projecte de vida en un entorn diferent, però sense tallar del tot els llaços amb la ciutat.

Vet aquí, per tant, un moviment migratori singular, que afecta el món rural i que expressa un canvi de territorialitat; és a dir, un canvi en les relacions existents entre els individus i el seu entorn biosocial. No es respon només a un model de societat, en abstracte. Es respon a la seva concepció dominant de la natura, dels recursos naturals, del paisatge. I, per això mateix, els conceptes tradicionals de treball, terra i capital no s'hi poden aplicar de manera mecànica, atès que s'allunyen del seu significat habitual en una societat rural habitual.

Ha canviat -i molt- el context social, econòmic i cultural en relació al que van viure els primers neorurals. La generalització de l'ús d'internet i de les noves tecnologies de la comunicació facilitarà ara la connexió en xarxa i, cosa que encara és més notable, el treball a distància. Per altra banda, les noves vies de comunicació permetran arribar a qualsevol punt del territori en molt poc temps i això facilitarà que qualsevol persona pugui instal·lar-se en un entorn rural tot seguint connectada a la ciutat i al que ofereix. Si bé l'essència del neoruralisme originari es

manté, ha incorporat nous ingredients i nous discursos: ara s'aspira, sobretot, a viure en un entorn agradable, en un paisatge no degradat i singular i gaudint al màxim de tot el que és natural, que sovint és sinònim d'autòcton : els productes de la terra, la filosofia del km 0, l'agricultura ecològica, la recreació de l'artesanía local, etc. El fenomen s'ha bolcat en qüestions ambientals i d'identitat territorial i en la recerca de la qualitat de vida en general. Es reforçarà la vinculació productes autòctons - paisatge - identitat territorial, cosa que ha facilitat la integració en les societats locals i ha derivat en molts casos en una profunda implicació en els conflictes territorials propis del lloc escollit per viure i en l'intent de resolució d'aquests conflictes, fins i tot presentant-se a les eleccions municipals, un pas inaudit en el neoruralisme primigeni.

HTLM [Els nous neorurals](#) [3]

[Inicieu sessió](#) [4]o [registreu-vos](#) [5]per a enviar comentaris

Tags: desenvolupament territorial

- [6]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/CIDOC/blogs/2016/09/14/nous-neorurals>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] http://www.ara.cat/opinio/Micropobles-canvi-paradigma_0_1549645026.html

[3] http://www.ara.cat/opinio/nous-neorurals_0_1367863219.html

[4] <http://interaccio.diba.cat/>

[5] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[6] <https://interaccio.diba.cat/node/6677>